

на-Мелна, Дълга Лука и Изворъ; после на югъ отъ Босилеградъ, въ Горно-Уйно, Горановци и Периволъ. По на изтокъ отъ споменатата зона сжщитѣ могатъ да се наблюдаватъ между с. с. Злогошъ и Ръждавица, както и къмъ с. Коняво.

Относително петрографския имъ съставъ има да се каже, че тѣ сж почти изключително съставени, го-малко отъ сиво-пепеливи и синкави аргилошисти, а повече отъ зеленикави или хлоритни, масивни или наслагани шисти, тоже твърде надиплени; и тѣ сж прошарени съ бѣли кварцитни жилки и ядки. Голѣма часть отъ тия палеозойски шисти сж по-вече или по-малко кристализирани и преминаватъ на мѣста въ микашисти и гнайси, особено къмъ с. Горановци. Въ тѣхъ напълно отсъствуватъ пѣсъчници и конгломерати.

Въ Смоличено около рѣката Елешница, къмъ Длѣхчево, Еремия и Невѣстино (Кюстендилско), палеозойскитѣ шисти притежаватъ на мѣста тоже полукристализиранъ типъ. Едва къмъ Кадиинъ-мостъ на Струма тия шисти получаватъ типичния си аргилитно-шистозенъ белегъ.

в) Голѣма часть отъ филитоподобнитѣ аргилошисти, които разгледахме въ северо-западната часть на Стара-планина и въ юго-западнитѣ планини, намиратъ се още въ Арабаконашката планина и въ нѣкои области въобще въ Централния Балканъ.

На югъ отъ Рибарица въ Тетевенския Б. тѣ се явяватъ изподъ лиасовитѣ образувания, а на югъ отъ Троянския проходъ върху кристалинни шисти, като зелени и зеленикави филито-подобни шисти съ кварцови ганги. Сжщитѣ въ по-широка и продължителна зона се провличатъ по южнитѣ склонове на Амбарица, Кривинитѣ и Фердинандовъ върхъ (Юмрукчалъ), доста сж измити въ горното течение на Тунджа и се явяватъ между Мазалата и Голѣмо-село; по на изтокъ тѣ потъватъ подъ мезозойскитѣ образувания. Върху цѣлото това голѣмо пространство, палеозойскитѣ шисти почиватъ върху гранито-гнайси, гнайси и въобще върху кристалолитести скали, съ които вкупомъ сж сбърчани. Тѣ наново афльориратъ отъ Химитлий къмъ Шипчанския Б., а на югъ отъ Св. Никола и по на изтокъ тѣ се явяватъ като сиво-пепеливи, зелени па на мѣста и тъмни шисти, придружени